

ارتش فدای ملت! یا در خواب غفلت!؟

ارتش ایران با نزدیک به ۶۰۰ هزار نیروی نظامی در جایگاه هفتم جهان قرار دارد. ارتشی که وظیفه اش حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور است و همیشه در بالاترین مرتبه ی نیروهای نظامی قرار داشته، براستی نقش و جایگاه او در معادلات کنونی ایران کجاست؟ در جمهوری اسلامی که اعتراضات بزرگ مردمی و ضد حکومتی به چشم میخورد، در کجا ایستاده است؟ آیا می خواهد چشمش را به روی وقایع تلخ و دردناک جامعه ببندد و همچنان افتخارش این باشد که در هیچ جریانی دخالت نمی کند؟ آیا تاکنون نادیده گرفتن نقش بزرگ خود در دفاع از مرزهای کشور در مدت ۸ سال جنگ ایران و عراق را لمس نکرده است؟ آیا منع خود از عرصه و پروبال دادن های بیش از حد و عامدانه ی رهبر کشورش به سپاه پاسداران در زمینه های مختلف بخصوص در پروژه های کلان اقتصادی کشور و رانتخواریهای سپاه را نمی خواهد درک کند؟ و افتخارش این باشد که در هیچ جریانی دخالت نمی کند!!! گاهی اوقات این سوال در ذهن من نقش میبندد که با وجود اینهمه تبعیض و به انزوا کشاندن ارتش، سپاه و ارتش رفیقند یا رقیب؟ ارتشی که به گفته ی خودش حتی در سیاست هم دخالتی ندارد. شک برانگیز است که ارتشی با پرسنل ۴ برابر سپاه فقط یک نظاره گر باشد!!! با نگاهی واقع بینانه و اندکی کنکاش به تاریخ پیدایش ارتش تا به امروز میتوان حقیقتی را دریافت که در زمان رضا شاه ارتش نوین توسط ۳۵ هزار مستشار غربی چنان بنیانش نهاده شد که فقط و فقط به اجرای تمام و کمال امر بیردازند و با یک فرمان مافوق بیطرف و بی خطر شود و تابع بدون چون و چرای ارباب جدید... هرزمان سر از یک دولت استبدادی درآورده ایم که ارتش در آن مطیع و فرمانبردار بوده و از خود استقلالی نداشته است. جمهوری اسلامی با درک این موضوع، تاکنون توانسته از این تربیت غلط ارتش سواستفاده کرده و بهره ی لازم را ببرد، وهرستمی بر مردم بی دفاع روا دارد و ارتش همچنان افتخارش این باشد که در هیچ جریانی دخالت نمیکند!!! در حالیکه مردم در نهایت ارتش را نیرویی بی تفاوت نسبت به وضع جامعه و بحران های ثانیه شمار که ایران عزیزمان را به سرزمینی سوخته تبدیل کرده، می بینند!!! تو ای هموطن ارتشی من! اینهمه شعار میدهید که ما نیروی هوایی داریم و دریایی و زمینی و ...؟! و ما سلحشوریم و ناجی ایران؟! در صورتیکه نه تنها برای بقای ولی نعمت قبلی خود (محمدرضا شاه پهلوی) قدمی برنداشتید، بلکه اولین کسانی بودید که به ارباب جدید خود (روح اله خمینی) لبیک گفتید! در شورش ۵۷ اعتماد امراء ارتش به سران رژیم جمهوری اسلامی و دریافت پاداش آن بلافاصله اعدامهای فله ای نمونه ی بارز آنست، نقش ارتش بسان مرغی است که هم در عزا سرش بریده می شود و هم عروسی... و این ناشی از عدم جسارت و داشتن روحیه ی ناباوری و وجود ترس و هراس در پرسنل است. اینجا تمام حنجره ها لاف میزنند. هرگز کسی هرآنچه که میگفت آن نبود. برادر ارتشی من! کمی تفکر و تامل کن. آیا فکر نمیکنی معتاد به افیونی شدی که از بدو ورود به ارتش بخوردت دادند و در چرت نشئه گی آن بسر میبری؟ آیا بهتر نیست که دیگر به هرآنچه که قبلا افتخار میکردی، افتخار نکنی و کمی افقی تر به محیط مجاورت نگاه کنی؟ شاید سوز دل هموطنانت را ببینی و چرتت ببرد. تویی که ادعا میکنی فقط باید در مقابل دشمنان خارجی از کشورت دفاع کنی، آیا آمار قتل هموطنانت به دست خمینی و خامنه ای چندین برابر

جنبش وحدت ملی ایرانیان

Iranian National Unity Movement – Iranische Nationale Einheitsbewegung

Page | 2

کشته شدگان ۸ سال جنگ نیست؟ براستی چرا اینگونه تربیت شده ای که میتوانی چشم و دلت را به روی هموطنانت که فقط طالب (حق حیات) هستند و بدست همان رفیقان یا رقیبانت کشته و زندانی و شکنجه میشوند، ببندی؟! و باز هم افتخار کنی که در هیچ جریانی دخالت نمیکنی؟! آیا نمیبینی که اربابان جدید تو همان دشمنان خارجی ایران هستند و چگونه منابع ملی و خاک سرزمینت را به خاکستر مبدل ساختند؟! بنظر میرسد که این افراد جهت امرار معاش به ارتش میپیوندند و با کمی شستشوی مغزی مانند آدم ماشینی عمل نموده و خیل عظیمی نیروهای مسلح و بلااراده در خدمت حکومت میباشند، کما اینکه در اعتراضات ۸۸ و ۹۶ و ۹۸ هیچگونه صدا و همدلی و عکس العملی از این جماعت بلند نشد. و بر بی تفاوت بودنشان حتی به قتل و عام خواهان و برادران خود افتخار میکردند. بدیهی است در آینده ی ایران، نقش و جایگاه والایی برای ارتش متصور نمیتوان شد، مگر با تغییر نگرش در این افراد و همراهی با آحاد جامعه بتوان نقش مهمتری را برای ارتش در نظر گرفت.

کجایند ارتش؛ در این جایگاه؟!

کدام رهبرانند؛ در این پایگاه؟!

همه مردوزن؛ جمله ایرانیان

درفشی؛ ندارند اندر میان

اگر کاوه ای؛ جان نثاری کند

یقین ارتشش؛ پایداری کند

و گر نه دوصد سال؛ و سال دگر

ز ایران نماند؛ نشان و اثر

دیانا بیگری فرد – ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۲

عضو هیئت مدیره جنبش وحدت ملی ایرانیان و عضو شورای ملی تصمیم